

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

S[e]c[undu]m est liberalitas collatiua ip[s]i[us] dei seip[su]m libere
conferentis

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

De aduentu dñi in mētē. Fo. XII

tionis: cū dicit. vt eos q̄ sub lege erāt re/
dimeret. **S**cōda ē vtilitas diuine adopti/
onis: cum dicit. vt adoptionē filioꝝ dei reci/
perem. **Q**m̄ autē istis filij dei misit deus
sp̄m filij sui in corda v̄sa clamantē abba p̄/
Itaq̄ tā non est seruus sed filij. j. Joā. iij.
Videte qualē paritatē dedit nobis deus
vt filij dei nominemur et simus. **T**ertia
est vtilitas eterne gl̄ificationis siue here/
ditationis cū dicit. q̄ si filius et heres per
deum. In qua gl̄ificatione h̄i plena deita/
tis p̄cipano. Ad hoc q̄ dei filius huma/
nitate assump̄it vt nos sue diuinitatis tri/
bueret esse p̄cipes. Aug. in quodā ser. de
nat. dñi. Deus factus est homo vt homo
fieret deus.

Hec de aduentu p̄mo dñi.

Sequit de scōdo.

Dico de aduentu dñi in carnem
et cuius p̄sideratione sumenda
est p̄ma excitationis rō. vt vici a
sōmno surgamus: qz vt dicunt verba p̄/
posita. Hora est tā nos de sōm. sur. q̄ dez
rō est stimulatō amoris. Nunc dicitur su/
mus aduentu ei in mētē ex cui cōsi/
deratione sumenda est scōda rō excitationis
q̄ est afflictio doloris. Excellet autē iste a/
uentus alios duos tripl̄. Primo qz iste ē
totius trinitatis. Non autem alij. Jo. xiiij
Ad eum veniemus et mansione apud euz
faciemus. Secundo qz ille est tr̄i bonozū:
alij tam bonozū q̄ malozū. Non em̄ ha/
bitat per gratiam nisi i bonis. Quia vt di/
cit Haymo super Joā. iij. Quid inba/
bitat: mūdā querit pomuz. Tercio quia
alij aduentus sunt ad nos: sed iste in nos.
Venit enim sp̄ualiter in nos in nobis mā/
surus. Joā. xiiij. Vos cognoscetis quia
apud vos manebit et in vobis erit. **Q**z
magna securitas habere deum in se. **V**a/
gnū thesaurum habet q̄ deum habet.
Circa hunc igitur aduentū no gande sunt
tres principales considerationes que pec/
catoribus in peccato dormientibus dolo/
ris afflictionem ingerere debent per quaz
a peccati sōmno excitari possint. Quid ei
magis dolendum q̄ per voluntariam ne/
gligentiam tanto hospite priuari et diabo/
lo subijci.

Prima est facillime possibilitas

Scōda est certissime necessitatis
Tertia est fructuosissime vtilitatis
Prima igitur est consideratio facillime
possibilitatis quam satis ostendit do/
minus Jo. xiiij. di. Siquis diligit me ser/
monē meū ser. et. et ad eum veniemus et.
Ideo petit Aug. di. Te clementissime in/
uoco in animā meā quā preparas ad capi/
endum te ex desiderio qd̄ inspiras ei. In/
tra rogo in eam et coopra eam tibi vt pos/
sideas illon quā fecisti et refecisti. vt habe/
am te velut signaculum sup cor meū. Ber/
nar. in med. Beata mens apud quā de re/
quiem inuenit et in cuius tabernaculo re/
quiescit. Beata q̄ dicere potest. Qui crea/
uit me requieuit in tabernaculo meo. Ne/
gare si quidem ei requiem celi non poterit.
Hec ille. Facilis autē possibilitas habendī
deum habitantem per gratiam manifeste
patet ex tribus.

Primū est capacitas receptiua ipsi se/
anie recipientis.

Scōm est liberalitas collatiua ipsi dei
seipm libere conferentis

Tertium est benignitas confortatiua.
ipsius dei fm anie dispositionē veniantis.

Primo ex capacitate re/
ceptiua. Est enim humana ania dei capax

Bern. in med. Deus siquidem nostra eo
ipso imago eius est: quo eius capax ē. Non
propterea autem dei imago est qz sui memi/
nit mens: sed qz intelligit: ac diligit: sed qz
potest meminisse et intelligere: ac diligere euz
a quo facta est quod cum facit sapiens ipa/
fit. Idem. Ad imaginē quippe dei facta ē
anima rationalis et ceteris omnibus oc/
cupari potest: impleti autem non potest.
capax enim dei et quicquid deo minus est
non eam implebit. Idem super Lantica
sermone lxxiij. Quid non tute Presumat
anima apud eum cuius se insignem cernit
imaginem: illustrem similitudine nouit:
tantum est vt curet nature ingenuitate vi/
te honestate seruare.

Scōdo ex liberalitate colla/
tiua. quia ipse dominus seipm liberalissime
nobis donare dignetur. Unde dicit diuini
na sapiētia Proverbioꝝ. viij. Delecte mee

¶ **Sermo de aduentu dñi in mētē**

esse cum filijs hoim. Et Apocal. iij. Ecce ego sto ad ostiū et per dñi: si quis audierit uocem meā et aperuerit ianuā introibo ad illum et tenabo eū illo et ipse mecum. Et de benedictio liberaliter se offert. Et Cant. v. clamat. Apertis foras mea: immaculata mea: et ianuā mea. Considera bñ q̄dulciter inuitat et petit cor sibi apertū ut in eo habitet. et Sach. j. Conuertimini ad me: et ego conuertar ad uos. O inefficātes pelagus diuine misericordie: oibz se offert: memini se negat nisi repellēt. Propterea igitur est inexcusabilis hō q̄ deum in se p̄ grām non habet. q̄a ut dicit Aug. li. de p̄nia. Semp̄ p̄sto est gratia si nō fuerit repulsa. de q̄d suū est semp̄ inspicit: non q̄ recipiat. Ansel. Hō nō h̄z gratiam: non q̄ hanc nō dat deus: sed q̄ hanc nō accipit hō. i. nō se disponit ad recipiendū. Sol q̄ntū est de se oibz se cōdicat: sic lux gratie. Eccl. xliij. Sol illuminans respicit oia: nisi inueniat q̄d sibi repugnet. sicut sol nō intrat domū p̄ter obfasculū. apertis foras nēstrā: sol intrabit domū et illuminabit eā. Et sicut dicit Innocentius. Gratia q̄dem mereri nemo pot̄ q̄a gratia dat: s̄z demereri q̄s pot̄. ideo si non est impudū hōi: m̄ni q̄ grām non meret: tñ imputanduz est eisi grām demereri. O q̄s fatuus: q̄ntū tales q̄ se ad grām dei non disponunt. P̄no q̄ sunt sicut paup̄ cui offert denarius aureus nec uult ap̄ferre manū ut recipiat. si talis itaq̄ fame mōdiat: est inexcusabilis. q̄ est culpa sua si nō habet q̄d comedat. Secundo est sicut uinctus cui aperit carcer non uult exire. Gratia em̄ q̄i semp̄ est p̄sens ut dissoluat p̄ctōz vincula et aiam de p̄cti carcere educat. Item est sicut infirmus cui offert in medicina nec uult accipere. Item si offert lumen alicui et non uult aperire oculos suos: q̄ cadit eius culpa est. Sic grā ē lux et oibz clarat. Joan. ij. Lux uenit in mundū et dilexerunt homines magis tenebras q̄ lucem.

Tertio appet facilis pos-
sibilitas hōi dei grām ex benignitate cōformatiua. Et benignitate nāq̄ iextimabili aduentū suū cōformat dispositiōi recipientis. Cyprianus ad Donatū. Quantū illic capax fidei afferat: tantū inde grē inuadentē haurit. et Bern. sup. Cant.

Qualē te p̄paraueris deo: talis oportet ut appareat tibi deus. Idē sup. Qui habitat in uis. Sicut sol iste corpore? h̄z bonus sit et valde necessarius: tñ et feruor eius si temperatus nō fuerit infirmo capiti et splendor infirmis oculis nocet: nec est solis culpa: sed infirmitas. Sic etiā sol iusticie ē. Unde et dicit. Noli nimium esse iustus. nō q̄ iusticia bona nō sit: sed q̄ dum adhuc infirmus sumus oportet ipam nobis bonā grāz temperari: ne forte elationis aut indiscretiōnis uicium incurramus. Quid est em̄ q̄ incessanter orantes nō possumus ad eam quā desideramus abundantiam grē puenire? Putamus q̄ auarus aut inops factus est deus: impotēs aut inexorabilis? Absit h̄z p̄lius absit. sed ipse cognouit figmentū nostrū. nō tñ p̄terea a petitione cessanduz est. q̄ et tñ nō dat ad satietatē: dat ad sustentationē. Hec ille. Venit igitur deus in mentē aliter et aliter s̄m dispositionē mentis. Unde p̄ distinguitur triplex et aduentus in mentem. sc̄z occultus: dubius: et manifestus. Et figuratiue sicut isti aduentus: quia ch̄s uenit in templū occulte. Joā. vij. Nos ascendite ad diē festū hūc ego autē non ascendā. Sequitur. Ipse ascendit ad diē festū. nō manifeste: sed q̄i in occulto. Venit etiam dubie in templū. In Joā. x. dicebat iudei in porticu templi. Quousq̄ aiam n̄ram tollis: Si tu es ch̄s dic nobis palam. Manifeste etiam in templū uenit. sicut q̄i fecit flagellū de funiculis et eiecit uendētes et cetera. ut h̄z Mat. xxi. Sicut post resurrectionem apparuit occulte sub habitu pegrini: ut h̄z Lu. vl. Et magdalene in specie hortulani: ut h̄z Joā. an. xx. Apparuit etiā dubie iuxta mare ruber ad iudis: alijs dicentibus q̄ dñs est: alijs putantibus phāraisma esse. Manifeste etiam apparuit cū ianuis clausis ad discipulos in grauit: ut h̄z Jo. xx. et Lu. vl. Ber. Quicquid de hōi corpore exhibuit: in nobis spūaliter opatur. Idē. Oia q̄ de saluatore legimur sunt antiq̄ medicāmia.

¶ **Primo itaq̄ hōi aduentus in mentē est occultus: cū uicis de p̄ grām sic hōiem inhabitat ut mortalia nō committat: et tñ dulcedine affectus non sentiat: nec in magis operibus se exerceat. Ber. de libero arbitrio. Ubi ingredis gratia: p̄cti potestas minuit. Aug. Sola grā liberant hōies a**